

РЕШЕНИЕ №46

гр.Перник, 09 февруари, 2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично заседание на първи февруари две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело № 18/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр, с чл. 63 от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от Димитър Кирилов Димитров, в качеството му на ЕТ***, със седалище и адрес на управление: гр.Д.***, област К.***, ул.***, срещу решение № 319 от 25.XI.2011 г. на РС гр.Радомир, постановено по н.а.х.д. № 366/2011 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2302538 от 07.VI.2011 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, с което на ЕТ***, на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ.

С касационната жалбата се претендира отмяна на оспорваното решение, като незаконосъобразно и неправилно. Развиват се съображения за допуснати нарушения в административнонаказателната процедура при съставянето на акта и връчване на наказателното постановление, които не са съобразени при постановяване на въззивното решение.

Ответникът по жалбата Дирекция "Инспекция по труда" - Софийска област, чрез процесуален представител изразява становище за неоснователна касационна жалба.

Окръжна прокуратура Перник, чрез своя представител изразява становище, че касационната жалба е неоснователна, а постановеното решение на РС - Радомир е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от страна в първоинстанционното производство в законоустановения срок за обжалване на решението на Районен съд - Радомир.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При извършената служебна проверка за валидност и допустимост на съдебното решение, настоящата касационна инстанция намира решението за

валидно и допустимо, но незаконосъобразно.

Районен съд гр. Радомир незаконосъобразно е приложил материалния закон. Не е изследвал относимите към делото обстоятелства, незадълбочено е анализирал наличните доказателства и въз основа на същите е изградил необоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция, като бланкетно прехвърляне на едни мотиви към различни по същността си АУАН и НП.

Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН, в който са посочени факти и обстоятелства, които не дават основание да се прави съждение, че лицето обект на проверката Г. Д.*** е имал някакви отношения с касатора. Няма данни той да е бил в пряка обвързаност за полагане на труд към касатора. Не е попълнена справка декларация, отказал е да дава обяснения, за което противоправно е бил подложен на полицейски проверки. Единствено на това основание, може да се приеме, че АУАН не е подкрепен с доказателства за извършено от касатора административно нарушение за това, че не сключил трудов договор с лице, по отношение на което да има качествата на работодател. По реда на служебно проведен съдебен контрол, касационният състав отчита като незаконосъобразни действията на проверяващите, отразени в протокол № 362/19.IV.2011 г., съставен по отношение на четирима строителни работници, за които няма никакви данни да са били наети на работа от жалбоподателя. Липсата на доказателства, индикиращи нарушение, за което е било издадено наказателното постановление дават достатъчно основание да се приеме, че последното е незаконосъобразно.

Формалната страна на АУАН и на НП, дори да съдържат всички изисквани по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН белези, при наличието на негодни доказателства не могат да породят правни последици, така както е пожелал АНО.

Дали това са били работници наети по трудово правоотношение или са били по уговорка за изпълнение на определена работа - не са събирани доказателства. Разпитаните като свидетели К.*** и Е.*** твърдят "за съжаление", не били попълнени справки декларации. Следователно не е установено в какво правоотношение са били строителните работници и в частност Дуков със жалбоподателя, за да се прави извод, че по отношение на тях той е работодателят или, че не е изпълнил задължението си по чл. 62, ал. 1 от КТ.

На следващо място -съдебното решение, предмет на касационно обжалване е неправилно. В мотивната част са посочени като актосъставител Е.***, а свидетел по акта – П. К.***. От данните по административно наказателната преписка и от протокола от с.з. 25.X.2011 г. се установява обратното. Касационният състав не приема разминаването на качествата тези процесуални субекти за техническа грешка, тъй като по същество техните показания не се обсъждат, не се анализират, за това какъв е бил Д.***, заради когото е издадено НП и е бил съставен АУАН. Показанията им, дадени в с.з. остават изолирани, а това, че не са описани с функционалната си дейност в процедурата по съставяне на АУАН, дава основание да се приеме че решението на въззивния съд е неправилно, тъй като са събирани гласни доказателствени средства от едни лица в определени техни процесуални качества, които в съдебния акт са посочвани про форма, без да се даде значимост на това, че и от показанията на тези свидетели би следвало районен съд да установи, че процедурата пред АНО е проведена в противоречие

със закона и процесуалните правила за събиране на доказателства.

Изложеното налага да се отмени обжалваното съдебно решение, както и потвърденото наказателно постановление.

Предвид горното, Административен съд гр.Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 319 от 25.XI.2011 г. на РС гр.Радомир, постановено по н.а.х.д. № 366/2011 г., като ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2302538 от 07.VI.2011 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, с което на ЕТ ***гр. Д.***, ул.**** представявано от Д. К. Д.***, на основание чл. 414, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/п/

ЧЛЕНОВЕ:/п/

/п/